

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr.335
Din 29.05.2013

Dosar nr: 111/2013

Petiția nr: 902/14.02.2013

Petent: G. A.

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne, Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: emiterea unei decizii de pensionare fără respectarea prevederilor legale, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. G. A. București

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1. 1.2.1. Ministerul Afacerilor Interne

1.2.2 1.2.1. Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că pensia sa a fost diminuată în urma apariției și aplicării Legii 263/2010, aspect pe care petentul îl consideră discriminatoriu și inechitabil în sensul că prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

Astfel, prin adresa nr. 902/05.03.2013 a fost citat petentul, iar prin adresele 1485 din 05.03.2013 au fost citate părțile reclamate, pentru termenul de 28.03.2013. De asemenea, li s-a adus la cunoștință excepția de necompetență a Consiliului, invocată din oficiu, competența în speță revenind Curții Constituționale și instanței de judecată.

IV. Susținerile părților

4. 1. Sustinerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 1994, după o vechime în serviciu de peste 47 de ani în Ministerul facerilor Interne, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie. Petentul arată că în baza Legii nr. 164/2001 i s-a calculat o pensie militară în valoare netă de 2277 lei, iar prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale.

4.1.2. La data apariției Legii nr. 119/2010 art. 180 din Legea nr. 19/2000 ce reglementa pensiile pentru civili materializa principiul drepturilor câștigate, menționând că în cazul în care în urma recalculării pensiei rezultă un quantum mai mic față de cel aflat în plată, se menține acesta din urmă. De remarcat este faptul că legiuitorul a avut grijă ca același principiu să fie cooptat și în cuprinsul noii legi a pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 (art. 169, pct. 5). Ceea ce este total inechitabil și discriminatoriu în opinia petentului este că legiuitorul a “uitat” să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept de pensie, actele normative menționate necuprinzând astfel de prevederi.

4.1.3. Petentul consideră că discriminarea la care a fost supus este subliniată și de faptul că activitatea sa nu a fost guvernată de dreptul muncii (fiind de natură contractuală) având drept consecințe, printre altele, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă. Inexistența unui astfel de document, în care să se consemneze cu acuratețe veniturile realizate, a făcut aproape imposibilă aplicarea corectă a principiului contributivității.

4.1.4. Prin acceptarea de către Casa sectorială de pensii a M.A.I. în determinarea quantumului pensiei a unor documente indirecte fără valoare juridică petentul se consideră nedreptățit și discriminat deoarece fizic este imposibil să se stabilească totalitatea veniturilor realizate (parte din documente au fost distruse conform legii, în funcție de termenul de păstrare).

4.2. Sustinerile Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1 Partea reclamată invocă excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării față de aspectele semnalate de petent.

4.2.2. Casa de Pensii Sectorială arată că, așa cum prezintă petentul cauzele presupusei discriminări, printre care cea referitoare la faptul că “legiuitorul a uitat să prevadă același drept și pentru militarii/polițiștii în rezervă cu drept de pensie”, fiind încălcate prin această modalitate “principiile egalității de tratament și al nediscriminării”. De observat este faptul că deși petentul își întemeiază cererea invocând dispozițiile O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, acesta se află într-o gravă eroare, motivat de faptul inexistenței criteriului de discriminare. Criteriul pe baza căruia se face deosebirea, raportat la prevederile legale menționate, deși nu este indicat în mod explicit în cererea petentului, pare să fie apartenența la o categorie defavorizată.

4.2.3. În conformitate cu prevederile art. 4 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, “categorie defavorizată este acea categorie de persoane care fie se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită **diferențelor identitare față de majoritate, fie se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare**”.

4.2.4. Apartenența la o categorie defavorizată reprezintă consecința faptului că persoanele din această categorie nu beneficiază de un anumit drept sau nu pot efectua anumite acte spre deosebire de majoritatea persoanelor, cea ce nu este și cazul de față. Principiul nediscriminării presupune aplicarea unui tratament egal tuturor indivizilor care sunt egali în drepturi. C.N.C.D. nu poate analiza modul de stabilire a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane, de aceea opinează faptul că examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor , precum și

conformitatea acestora în concordanță cu principiul egalității statuat în Constituția României revine, în mod exclusiv, Curții Constituționale.

4.3. Susținerile Ministerului Afacerilor Interne

4.3.1 Partea reclamată invocă necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că C.N.C.D. nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor de pensie neîncadrându-se în sfera atribuțiilor acestui organ administrativ-jurisdicțional.

4.3.2. Partea reclamată arată că petentul este nemulțumit de faptul că legiuitorul a omis să prevadă principiul drepturilor câștigate în cazul recalculării/revizuirii pensiilor cadrelor militare în actele normative care reglementează domeniul pensiilor publice. De asemenea, un alt element la care face referire ca fiind un potențial tratament discriminatoriu privește faptul că petentul nu a beneficiat de carnet de muncă și nu i s-a normat munca prestată, astfel că nu au putut fi luate în considerare în mod corect veniturile realizate în anumite perioade de timp, parte din documente fiind distruse, conform legii.

4.3.4 În aceste condiții, partea reclamată în temeiul art. 29 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor a ridicat excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în contextul dat, C.N.C.D. nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor de pensie neîncadrându-se în sfera atribuțiilor acestui organ administrativ-jurisdicțional.

4.3.5. În concret, discriminarea poate să apară atunci când persoane aflate în situații comparabile sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una din categoriile determinate prin aplicarea criteriilor prevăzute la art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Cu alte cuvinte, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie avute în vedere două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit, iar tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor sau intereselor legitime.

4.3.6. În concluzie, analizând petiția prin care petentul reclamă, pe de o parte, omisiunea legiuitorului de a introduce anumite prevederi în actele normative care reglementează domeniul pensiilor publice, iar pe de altă parte faptul că nu a putut beneficia de carnet de muncă și nu i s-a normat munca prestată conform legislației aplicabile în cazul angajaților civili, astfel că nu au putut fi luate în considerare în mod corect veniturile realizate în anumite perioade de timp, parte din documente fiind distruse, conform legii, nu a identificat elementele constitutive ale vreunei fapte de discriminare în sarcina Ministerului Afacerilor Interne, conform art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, având în vedere prevederile legale, Colegiul director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care

sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. De asemenea, există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.4. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării (Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.6. Totodată, Colegiul director reține că așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.7. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, raportat la primul capăt de cerere, respectiv prevederile discriminatorii ale Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

2. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la cel de al doilea capăt de cerere, respectiv datele și elementele nerezale care au condus la determinarea punctajului mediu anual;

3. clasarea dosarului;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Data redactării: 07.06.2013

Redactat și motivat S.C.S. tehnoredactat: V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.